

ŠÉFREDAKTOR

Dominika Judinyová 3.C

REDAKTORI

Jakub Gavenda	4.E
Matej Vrábel	4.E
Patrik Rezák	4.E
Lívia Schillerová	4.C

GRAFIKA

Tomáš Janech 3.B

FOTOGRAF

Viktor Katerinčin 4.E

KRESLENÉ ILUSTRÁCIE

Cyril Vrábel 1.D

JAZYKOVÝ KOREKTOR

Mgr. Tomáš Pupák

UZÁVIERKA

19.12.2018

Číslo : I

CENA : 0.30 €

ROČNÍK : 15

ŠKOLSKÝ ROK : 2018/19

Na úvod

3 Editoriál**4** A je tu 70-ka**13** Mojich 5 minút slávy**18** Prvý krok je za nami**20** Hurááá, konečne sme dospelí!**26** Prváci, na scénu!**33** Konkurencia bola veľká**34** Na slovičko s...

Kaleidoskop

36 Život na skalách**38** História očami Juraja Červenáka

Umeleckým perom

40 Nežné puto**41** Dlh

Funny zóna

44 Strojníctvo je fuška**45** Učiteľská inzercia**45** Vtipy a sudoku

Editoriál

Milí čitatelia!

Ako ste si mohli všimnúť na fotke, stala som sa novou šéfredaktorkou nášho časopisu. Dovoľte mi, aby som sa Vám predstavila. Volám sa Dominika Judinyová, som žiačkou 3.C. Zaujímam sa o umenie a venujem sa mu. Patrí tam napríklad hranie na gitare, kreslenie a písanie básni. Okrem iného, rada sa venujem aj tvoraniu článkov v našom časopise.

Naša SPŠ-ka nedávno oslavila 70-ku! Prípravy boli veľkolepé a samotná akcia dopadla skvele. Každý, kto mohol, sa zapojil.

V duchu tohto jubilea sa nesie (zvlášť po grafickej stránke) i toto prvé tohtoročné číslo STEM-u.

Ako každý rok, tak aj tento nesmelo chýbať to, na čo čakajú všetci TIS-kári v treťom ročníku – založenie študentskej spoločnosti. Naši tretiaci ju pomenovali VISION. S jej členmi a aktivitami sa oboznámite v jednom z príspievkov tohto čísla.

Z môjho pohľadu dopadli imatrikulácie veľmi dobre, všetci prváci si ich pochvaľovali.

Koniec kalendárneho roka sa blíži a štvrtáci už takmer ukončili stužkové slávnosti, zapečatili triednu knihu a čoskoro ich čaká maturita. A čo ešte také významné sa stalo? Juraj Tvarožek (4.D) úspešne reprezentoval našu školu. V čom? To sa môžete dozvedieť, keď zalistujete na ďalších stránkach.

Dúfam, že sa v našej škole nájdzie viac takýchto talentov a niektorí z nich sa prejavia aj ako autori článkov, kresieb, fotiek atď. Hlavne vy, prváci, nebojte sa a ukázte nám svoju fantáziu, ktorá by spestrila a obohatila náš časopis. Uvítame každý dobrý nápad. Ak by ste mali záujem, kontaktujte mňa alebo pána učiteľa Pupáka.

Milí čitatelia, prajem Vám príjemne strávené chvíle v spoločnosti nášho STEM-u.

Dominika Judinyová 3.C

A JE TU 70-ka!

Ubehlo ďalších desať rokov a naša škola oslavuje sedemdesiatku. Za ten čas vychovala množstvo úspešných absolventov, ktorí jej robia dobré meno nielen na Slovensku, ale aj vo svete. Mnohí z nich úspešne pokračujú vo vzdelávaní na vysokých školách, nachádzajú uplatnenie v priemyselnej praxi i v oblasti vedy a výskumu, a tým šíria dobré meno našej školy nielen v rámci regiónu, ale v celej Slovenskej republike.

Niektoří sa k nám vracajú ako učitelia (Ing. Šmihál) a s niektorými sa naši učitelia stretávajú na rodičovských združeniacach.

Jeden známy človek raz povedal: „Investícia do vzdelania prináša najlepšie úroky.“ V súlade s touto hlboko pravdivou myšlienkou sa odvájal i bohatý život našej školy od jej založenia až po súčasnosť.

4

Čriepky z histórie

História školy sa začala písat v roku 1948, kedy boli vytvorené prvé triedy strojárskej priemyselnej školy popri zamestnaní.

V 50-tých rokoch minulého storočia bolo zavedené denné štúdium a v dôsledku zvyšujúceho sa počtu študentov sa v roku 1954 začala výstavba areálu, do ktorého patrili budovy školy s pripojenou telocvičňou a spoločenskou miestnosťou, priestory školských dielní a neskôr aj internátu.

V tomto období bol otvorený aj odbor elektrotechnika. V máji 1957 sa začalo vyučovať v novej škole.

V školských dielňach sa vyučovalo od roku 1960, do nového internátu sa študenti sťahovali v máji 1961 a v nasledujúcom roku bola do prevádzky odovzdaná kuchyňa a jedáleň.

V 80-tých rokoch bolo v priestoroch internátu vybudované školské výpočtové

S P Š
DUBNICA n. V

1948-2018

70

5

laboratórium, určené na výučbu výpočtovej techniky. Po roku 1989 došlo k obrovským zmenám v spoločnosti a tejto transformácii sa museli prispôsobiť aj vzdelávacie inštitúcie. Na našej škole ako prvej na Slovensku bolo v tomto období zavedené vyučovanie grafických systémov, čím sa škola značne priblížila rýchlym zmenám na trhu práce.

V školskom roku 1992-1993 bol otvorený odbor technické a in-

formatické služby a v školskom roku 2002-2003 odbor mechatronika. Postupne sa dopĺňalo prístrojové vybavenie, vznikli dve moderné jazykové učebne, učebna metrológie, elektrotechnické laboratórium, učebne mechatroniky. V polovici deväťdesiatych rokov bola naša škola ako prvá na Slovensku pripojená do siete INTERNET-u, čo učiteľom i študentom umožnilo pracovať s množstvom nových informácií.

6

7

V poslednom desaťročí došlo k viacerým významným zmenám. Medzi tie najvýznamnejšie patria napr. vybudovanie nového elektrotechnického laboratória, kompletná renovácia zámočníckej dielne, zriadenie viacerých odborných učební v priestoroch mechatroniky bohatu vybavených prístrojmi a zariadeniami, s vybudovanie novej učebne zamieranej na výučbu grafických systémov.

DUBNICA n.v.

1948-2018

70

Prebehla kompletná výmena strechy na hlavnej budove, výmena starých okien za plastové, bola zavedená nová elektroinštalácia, došlo k rekonštrukcii sociálnych zariadení, podlahy v telocvični a k zatepleniu strechy nad dielňami.

Vo vonkajších priestoroch bol vybudovaný nový multifunkčný športový areál, ktorý je využívaný nielen na výučbu, ale i na realizáciu mimoškolských aktivít.

Spracovali: Tomáš Janech

3.B

Fotografie: Tomáš Janech

3.B

archív SPŠ

Ako ten čas letí ...

Za posledných 10 rokov opustilo brány školy viac ako 1800 úspešných absolventov a my sme oslovoili niekoľkých z nich, aby sa s nami podelili o svoje spomienky a zážitky. Na naše otázky ochotne odpovedali: Ing. Katarína (Šellingová) Kozáková (TIS - 2008), Ing. Filip Dobiaš (ELE - 2013), Ing. Patrik Jurík (MEC - 2013) a Daniel Bahno (STROJ - 2015).

Ked' sa povie SPŠ-ka, čo vám ako prvé napadne?

Katka: Atmosféra. Vďaka tomu, že som dieťa paní učiteľky, pôsobiacej na škole, už odmalička som prechádzala po chodbách budovy a prezerala si tablá zavesené na stenách, obdivovala vrtuľu s motorom, umiestnenú na prvom poschodi a predstavovala si, že ked' budem veľká, aj ja budem do tejto školy chodiť. Do dnešného dňa (10 rokov po absolvovaní) cítim pri spomienkach tú istú atmosféru z mojich detských čias.

Filip: Miesto, kde som strávil skvelé štyri roky môjho života.

Patrik: Ako prvé mi napadne autobusová zastávka a následne sú to spomienky na ľudí, ktorých som tam spoznal.

Daniel: Určite naša triedna Mgr. Miriam Bičanová, bez ktorej by sme teraz boli mnohí asi veľmi ľahko absolventmi. A samozrejme aj chalani z celej triedy, keďže si myslím, že sme boli jedna veľká partia.

Prečo ste si vybrali práve našu SPŠ-ku?

Katka: To nájdete čiastočne v predchádzajúcej odpovedi, aj keď som, samozrejme, zvažovala aj iné školy, odbor TIS sa mi zdal svojím širokým záberom najvhodnejší.

Filip: Môj výber jednoznačne ovplyvnil názor mojich blízkych priateľov a rodičov. Samozrejme, sám som inklinoval istú práve touto „cestou“, jednak pre daný konkrétny študijný odbor, ovplyvnili ma aj pozitívne ohlasy od absolventov školy, ale i skutočnosť, že som rodák z Dubnice nad Váhom a teda aj samotné cestovanie do školy bolo prakticky bezproblémové.

Patrik: Môj výber školy bol ovplyvnený strachom z cestovania (trapas, dnes si hovorí :D) a magickým zoznamom, v ktorom som figuroval nad čiarou, ktorá oddeľovala prijatých a neprijatých uchádzačov. Taktiež nemôžem zabudnúť na rodinu a priateľov.

Daniel: Na toto obdobie si veľmi dobre pamätam, boli to moji rodičia. Keďže v tej dobe, keď som si mal vybrať strednú školu, patrila SPŠ medzi tie najžiadanejšie a stále aj patri. Vlastne nielen rodičia, ale aj moje okolie mi radilo SPŠ-ku.

Využili ste skúsenosti z našej školy pri ďalšom štúdiu na vysokej škole alebo v zamestnaní?

Katka: Ako vysokoškolský odbor som si vybrala podobné zameranie a hned v prvom ročníku som pochopila, akú mám výhodu oproti spolužiakom z iných škôl. Kým na strednej škole sme mali možnosť prebrať učivo viac do hĺbky, dalo mi to základy potrebné pre lepšie zvládnutie vysokoškolského učiva, ktoré sa preberalo takpovediac "z rýchlika" a tí, ktorí tieto základy nemali, mali pri skúškach často problémy. V pracovnom živote zúročujem skúsenosti zo strednej školy každý deň. Šetria mi veľa času.

Filip: Vedomosti a praktické skúsenosti, ktoré som nadobudol počas štúdia na priemyslovke, som väčšinou zúžitkoval pri absolvovaní jednotlivých predmetov na vysokej škole. Samozrejme, istú časť z nich som zúročil aj bezprostredne v pracovnom živote.

Patrik: Vedomosti, ktoré som nadobudol za tie štyri roky štúdia, som samozrejme využil. Ako prvé si spominam, že som hned' opravoval doma zásuvky. Na vysokej to bola hlavne strojarina, ale dnes, keď pracujem, je to elektrika a programovanie.

Daniel: Pokračujem v štúdiu na vysokej škole, avšak úplne v inom odbore, konkrétnie je to podnikový manažment. Ja osobne som sa už na SPŠ v strojárstve nevidel, aj keď odbor bol a stále aj je veľmi zaujímavý. No pre mňa to bola aj tak dobrá skúsenosť do života. Ale musím povedať, že skúsenosti som využil hned' po strednej škole, keď som si tri roky privýraval na VŠ ako CNC sústružník.

Na aký zážitok, spojený so školou, najradšej spomíname?

Katka: Nemám len jeden oblúbený zážitok. Rada spominam na hodiny s pánom profesorom Sokolíkom, na činnosť v študentskej spoločnosti, ktorú sme založili v treťom ročníku a prípravu scénok na stužkovú.

Filip: Myslím si, že na danú otázkou nie je možné odpovedať jednoznačne. Ľudia a s nimi spojené zážitky, ktoré sme spolu prežili za celé tie roky, nám dali kopec neopakovateľných úsmievnych, ale aj kontroverzných momentov. Predovšetkým to ale boli tie spoločné výlety, ako bol OČAP, imatrikulácie a predovšetkým nezabudnuteľná stužková.

Patrik: Ako prvé mi nenapadá stužková, ale je to OČAP, krásny a jedinečný výlet, a to prečo? Zážitky. Následne to je imatrikulácia, na ktorej som predvádzal balet s natiahnutými silonkami na sebe :D A nakoniec to je samozrejme stužková.

Daniel: Tých zážitkov je veľa a tie najlepšie sú také, o ktorých asi nemôžem hovoriť, keďže by sa to dozvedeli aj učitelia, ktorých sa to týka. Ale samozrejme všetko bolo v rámci sstrandov, aj keď to niekedy tak nevyzeralo.

1948-2018

70

Čo by ste odkázali dnešným študentom?

Katka: Aby si chvíle v škole naozaj užívali. Pre niektorých to môže znieť zvláštne, no toľko zážitkov a priateľov už okolo seba mať nikdy nebude. Aj keď nás všetkých sem-tam niečo potrápi, boli to najkrajšie roky môjho života a odnesla som si odtiaľ tie najsilnejšie priateľstvá trvajúce dodnes.

Filip: V prvom rade asi to, aby si uvedomili, že tá skutočná škola nastane až v momente, keď človek opustí brány školy – tzv. škola života. Samozrejme, je dôležité na sebe pracovať, nadobúdať znalosti, posúvať sa vpred po mnohých stránkach, byť priebojný a ísť si za svojím cieľom. Avšak dôležité je aj nezabúdať na tie skutočne dôležité veci, ako sú priatelia či rodina.

Patrik: Nie je dôležité byť výborným v každom smere, ale vyber si práve ten jeden, tvojmu srdcu najbližší, vydaj sa za ním a buď v ňom najlepší. Je jedno, že ti nejde strojarina, keď miluješ elektriku a opačne. Hlavne si ale užívaj každý jeden moment, ktorý na škole stráviš, pretože budeš často spomínať na študentské časy.

Daniel: Ak sa vidia v odbore, čo študujú, tak nech na sebe naozaj makajú, pretože SPŠ je kvalitným základom pre štúdium na VŠ, ale aj na prácu po škole. Hlavne teraz, keď je veľký dopyt po kvalitných absolventoch v technickom smere. A ak sa v tom nevidia, tak nech nezúfajú, určite sa nájde niečo, čo ich baví, alebo čo by chceli v živote robiť, presne tak ako ja.

12

Spracovala: Dominika Judinyová 3.C

MOJÍCH PÄŤ MINÚT SLÁVY

Na začiatku bol nápad. Nápad využiť všetky skúsenosti a spraviť kvalitný zosilňovač, niečo, čo by dobre hralo aj vyzeralo, skrátka niečo, čo by sa človek nebál vystaviť do obývačky. Po dlhých nociach vyberania a posudzovania rôznych schém padlo rozhodnutie, a to použiť jeden z prvých návrhov majstra Pavla Dudka, ktorého zosilňovače sú známe celosvetovo a keďže obľubujem retro a hlavne polovodič značky Tesla, ktorých je tento zosilňovač naozaj plný, nebolo o čom...

Začalo sa obdobie plné zháňania súčiastok na samotný koncák. Chcel som mať všetko osadené dobovými súčiastkami, a preto som ich musel neraz zháňať na zbermých dvoroch alebo objednávať z internetu, kde sa len dalo. Dodnes si pamätám, aký problém bol zohnať 2,2pF kondenzátory značky Tesla, ktoré mi nakoniec ponúkla jedna firma zo svojich skladových zásob, avšak všetka tá tvrdá trojmesačná práca sa nakoniec vyplatila. Moduly dosiek samostatných zosilňovačov som vylepotal a osadiť a hneď nasledovala zvuková

13

14

skúška na provizórnom napájacom zdroji. Zvuk bol úplne úžasný, tak som si povedal, že taký stroj sa opatí dokončiť v plnej paráde a v dual-mono vyhotovení.

Problém bol, že som nechcel len jednoduchý koncák, chcel som vyrobiť plnohodnotný stroj, niečo ako receiver, preto som sa rozhadol, že v jednej krabici budú okrem koncových zosilňovačov aj vychytávky typu: prepínač vstupov, vypínač fyziológickej regulácie hlasitosti, prepínač mono/stereo, prepínač výkonu 15/70W, korekčný predzosilňovač a hlavne odpojovač reproduktorov kvôli lupnutiu pri odpájaní vstupných káblov. Schémy všet-

kých doplnkových modulov som si navrhol, nakreslil a odladil do funkčnej podoby sám. Najväčší oriešok bol korekčný zosilňovač, inšpiroval som sa návrhom z Transiwatt 077. Všetky súčiastky potrebné na realizáciu týchto pomocných obvodov som použil väčšinou z domáčich zásob až na potenciometre, ktoré už boli prakticky nezohnateľné, preto som si ich dal v jednej českej firme vyrobiť na mieru.

Samostatnou kapitolou bola výroba krabice, tu mi dosť pomohol AutoCAD z druhého ročníka našej školy, kde som si krabici nakreslil a rozmeral, zameral som sa na low-profile riešenie, všetko som navrhol tak,

aby bola vyrabiteľná doma z rôznych profilov, ktoré som objednal z firmy v Novej Dubnici už eloxované na čierne, čo mi veľmi skomplikovalo prácu, pretože som ich nesmel pri vŕtaní odrieť.

Celkovo si krabička vyžiadala navrtať asi 160 dier. Vrchný a spodný kryt krabičky som nechal preleštiť a pochrómovať, aby som docielil efekt zrkadla. Popisy som si nechal podľa navrhnutej predlohy vygravírovať vo firme. Po konečnom poskladaní som len neveriacky pozeral, lebo niečo, čo som navrhol a vyrobil doma, vyzerá ako profesionálny výrobok a má úžasný zvuk. Zosilňovač som mal

doma asi pol roka, nosieval som ho do školy na rôzne príležitosti ako DOD a podobne a vždy vzbudzoval záujem, až nadišiel čas vypraviť sa na každoročnú výstavu Stredoškolák.

Volba súťažného exponátu padla na môj zosilňovač, aj keď sme spoločne s pánom učiteľom Šmihálom mali od začiatku isté pochybnosti, pretože zosilňovač je už do istej miery trochu klišé. Rozhodli sme sa prezentovať samotnú myšlienku zháňania a znova použitia súčiastok, ved' som sa pri nich natrápil dosť, napríklad dvojdňové brúsenie starých vypínačov brúsnou pastou v pivnici až do lesku,

15

16

aby boli použiteľné pre ovládacie prvky môjho výtvoru. Rozhodli sme sa teda štylizovať celý stánok do retro štýlu s tým, že k zosilňovaču zoberiem celú výbavu vrátane reproduktorov, gramofónu a predzosilňovača pre gramofón.

Na výstavisko som dorazil deň pred výstavou, aby sme všetko stihli náchystať a pripraviť na dva dni výstavy, kde prvý je súťažný a druhý deň o desiatej je vyhlásenie výsledkov.

Samotná výstava prebiehala viac-menej pokojne, ľudia mali veľký záujem o našu školu a retro kútik prilákal ako staršie, tak aj mladšie ročníky. V prvý deň, krátko po obede,

sme zahliadli súťažnú komisiu, ako sa nezadržateľne bliží k nášmu stánku.. Napätie stúpal... Pri prezentácii som videl, že zosilňovač vzbudil veľký záujem, čo ma veľmi potešilo, veď niekto ocenil moju prácu. S dobrým pocitom som teda vyrazil domov.

Druhý deň výstava pokračovala, ľudia stále prichádzali a pýtali sa na detaily o štúdiu, až nadišla desiatka hodina, a tak sme sa aj s pánom učiteľom Šmihálom vybrali na poschodie, kde malo o pár minút začať vyhlásenie. Netrvalo dlho a prišiel predseda TSK Jaroslav Baška, ktorý oznamoval výsledky v rôznych kategóriach. Na moje veľké sklamanie

som sa ani v jednej neumiestnil, no o to väčšia bola moja radosť, keď pri ocenení Slovenskej obchodnej a priemyselnej komory padlo moje meno. Bol som veľmi šťastný a spočiatku som si ani neuvedomil, že som vyhral notebook. Nasledovalo mojich 5 minút slávy! Keď sme sa vrátili k stánku, stál tam celý rad kameramanov a reportérov a všetci chceli rozhovory. Mal som z toho naozaj dobrý pocit, na ktorý nikdy nezabudnem.

Ná záver by som sa chcel podať kovať môjmu otcovi za cenné technické rady pri konštrukcii a pánovi učiteľovi Šmihálovi za pomoc s prezentáciou.

myselná škola nad Váhom

Spracoval: Juraj Tvarožek 4.D
Fotografie: Juraj Tvarožek 4.D

17

PRVÝ KROK JE ZA NAMI

Dňa 24.10.2018 sa na našej škole uskutočnilo valné zhromaždenie našej novej študentskej spoločnosti VISION. Ako spoločnosť sme dlho uvažovali, aký si dámame názov a nakoniec sme si vybrali jednoduchý variant

a zapisovateľom sa stal Roman Slamka. Tento bod bol jednohlasne schválený. Následne sme prešli k predstavovaniu a schváleniu vedenia študentskej spoločnosti, kde boli navrh-

– vízia, čo znamená, že chceme napredovať. Valné zhromaždenie sa uskutočnilo v 3.C, čiže v našej triede. Pozvali sme všetkých akcionárov, ktorí si zakúpili naše akcie. Všetci sa skôr, ako vošli do miestnosti, podpisali na nami vytvorenú prezenčnú listinu. Nikola Gajdošová a Lenka Homolová vitali hostí. Účasť bola 70-percentná. Na celý priebeh dozeral zástupca riaditeľa Ing. Michal Jančo.

Dalej nasledoval príhovor. Ten si pripravil a prednesol Samuel Poláček, oboznámil akcionárov s programom a vyzval ich k hlasovaniu. Potom nasledovala volba do jednotlivých orgánov spoločnosti, kde boli navrhnutí na pozíciu skrutátorov Nikola Gajdošová, Lenka Homolová

nutí: prezident: Denisa Králiková, viceprezidentka výroby: Dominika Judinyová, viceprezident pre marketing:

Dominik Beluščák, viceprezidentka financií: Monika Mrocková, viceprezidentka personalistiky: Michaela Sluková. Samuel predstavil jednotlivých členov a každý z nich prednesol

svoj príhovor a oboznámil prítomných so svojou funkciou v spoločnosti, za čo je zodpovedný a ako bude pristupovať k svojej práci.

Dalej prezidentka spoločnosti Denisa Králiková prečítala stanovy spoločnosti, oboznámiťa všetkých akcionárov s činnosťou spoločnosti,

která si na tento rok pripravila naozaj bohatý plán, ktorý tvoria: výroba študentských preukazov, imatrikulácie pre prvákov našej školy, mikulášsky turnaj vo florbale a volejbale, predaj vianočnej a veľkonočnej výzdoby, fotonie tried, darovanie krvi, organizácia Dňa otvorených dverí. Po schválení programu nasledovalo schválenie dozornej rady, do ktorej boli navrhnutí: Ing. Miriam Vlková, Pavol Kučmin a Laura Lukáčová. Dozorná rada bola jednohlasne schválená.

Nakoniec sme prítomných akcionárov pozvali na malé občerstvenie, ktoré sme pre nich pripravili, aby sa medzi nami citili prijemne.

18

19

Spracovala: Dominika Judinyová 3.C
Fotografie: Karin Doričková 3.C

Hurááá, konečne sme dospelí!

Každá stužka čakala, kým bude pripnutá na našu hrdú hrud'.

20

Tak a je to za nami! Stužková. Mesiace premýšľania, hodiny príprav a jeden nezabudnuteľný večer, ktorý sme my, študenti 4.C triedy, na vlastnej koži prežili 20. októbra v Nemšovej. Bol to krásny večer plný emócií. Bol to jednoducho nás "zelený" deň!

Naše príhovory dokázali naozaj chytiť za srdce.

21

Slová triednej vyčarili na tvárah všetkých nielen úsmev, ale aj slzy.

Cink! Cink! Na zdravie!

Naše dievčatá ukázali, že nie sú len šikovné muzikantky...

Avšak, v tanci nám chlapci veľmi konkurowali!

...ale aj tanečníčky. Juch!

Ladies and gentlemen, vitajte na Tour de Krivoklát!

24

Všetci sa zabávali od začiatku...

25

PRVÁCI, NA SCÉNU!

Tie kvízové otázky sú nejaké t'ažké. Ved' sme iba prváci!

Alebo, ako sme si užili imatrikulácie.

26

Aj mníšky sa predsa vedia zabávať. Dokázali nám to.

27

Stoličkový tanec rozhodne nesmel chýbať.

28

Chalani si zas mohli naplno užiť Hriešny tanec.

„Na kolená a žiadne pomáhanie si rukami!“

29

Maľovať po slepiačky? Ľavou zadnou predsa.

30

Berme to pozitívne. Aspoň neboli hladní.

31

Fúkaj, pokial' nepraskne. Ups, kde sa tam vzala múka?

Taký priateľský súboj v ringu.

Konkurencia bola veľká

Lentilky hop z misky do misky!

Naša Vision to zvládla perfektne!

Spracovala: Karin Doričková 3.C

Každá vyspelá spoločnosť si v dnešnej dobe uvedomuje, že sa nezaobíde bez dobrej rečovej komunikácie aktívnych, hlboko motivovaných, na cieľ zameraných ľudí. Študenti stredných škôl, ktorí boli ochotní svoje schopnosti prezentovať sebaisto, zrozumiteľne, prítāživo, presvedčivo a kultivované pred väčším publikom, sa stretli dňa 22. novembra 2018 v Strednej odbornej škole obchodu a služieb v Trenčíne. Krajské centrum voľného času v Trenčíne zorganizovalo už V. ročník súťaže „Majster rétor“. Súťaž sa skladala z dvoch kôl. V prvom kole som predvedol svoje schopnosti v pripravenom prejave, ktorý sa týkal výroku M. R.

Štefánika: „Verit, milovať, pracovať.“ Zamýšľal som sa nad tým, čo je to úspech a ako si predstavuje úspech dnešná mladá generácia. Tu mi s prípravou pomohli naše paní učiteľky slovenského jazyka.

Druhá úloha už bola ľažia a pre mňa úplne neznáma. Bol to nepripravený prejav na tému, ktorú som dostal priamo tam. Mal som byť moderátor živého vysielania v relácii Nákupné maniačky! Aj keď som túto reláciu nikdy nevidel a ešte nie som ženatý, nakoniec som bol spokojný, ako som to zvládol.

Konkurencia bola veľká, mal som možnosť vypočuť si mnoho kvalitných prejavov zo strany gymnazistov a o to viac ma teší zisk prvého miesta.

Spracoval: Marek Štefanec 2.B
Fotografie: Marek Štefanec 2.B

Na slovíčko s

Ako už v našom časopise býva zvykom, opäť sme si vzali na mušku nejakú novú tvár z radov učiteľov. V tomto číle vám prinášame interview s Mgr. Martinom Felgrom, novým telocvikárom a tiež angličtinárom. Kde študoval, čomu sa venuje vo voľnom čase, aké sú jeho koničky? To sa dozviete z nasledujúceho interview.

Prečo ste sa rozhodli byť učiteľom?

Obidvaja moji rodičia sú učitelia a boli mi vzorom. Mám rád mladých ľudí a cítim sa medzi nimi dobre.

Čo vás priviedlo k tomu, aby ste učili na našej škole?

Náhoda. Na základe inzerátu som absolvoval pohovor a páčilo sa mi prostredie, takže zo štyroch ponúk som si vybral vás.

Kde ste predtým učili?

SPŠ stavebná Trenčín a ZŠ s MŠ Trenčianska Turná, kde som učil telesnú výchovu dievčatá a robil asistenciu pri nevidiacej sedemročnej žiačke.

Čomu sa venujete vo voľnom čase?

Rád športujem, baví ma fitness, jazda automobilom a samozrejme, venujem sa svojej priateľke.

Mgr. Martinom Felgrom

Čo pre vás znamená šport?

Veľmi veľa relaxu a zábavu.

Máte v pláne zorganizovať na našej škole nejaké športové podujatia?

Turnaj v bedmintonе a silový trojboj pre ženy :)

Súťažili ste aktívne v nejakom športe?

Aktívne som hrával bedminton.

Vyučujete aj iné predmety okrem telesnej výchovy?

Áno, anglický jazyk, vyštudoval som FTVŠ, konkrétnie učiteľstvo TV a AJ.

Vediete nejaké krúžky na našej škole?

Bedminton a futbal.

Máte nejaký odkaz, ktorý by ste venovali našim čitateľom na záver?

Ste úžasní mladí ľudia a cítim sa pri vás super. Mám rád pozitívnych ľudí bez hnevú a nenávisti Moje životné krédo je: „Ži a nechaj žiť.“

Život na skalách

V našej škole nájdete mnoho rôznorodých študentov, ktorí sa popri vzdelávaní v elektrotechnike, strojárstve alebo mechatronike venujú vo voľnom čase mnohým záujmovým veciam. Jedným z nich je aj Michal Mikušíneč, tretiak na našej škole, ktorý sa venuje športovému lezeniu po skalách. Vyhladali sme ho a spýtali sme sa na niekoľko zaujímavostí, spojených s týmto adrenalínovým koníčkom.

Čo všetko zahrňuje tvoj koníček?

Športové lezenie, dnes už olympijský šport, zahrňuje tri disciplíny: bouldering, lezenie na obtáčnosť a na rýchlosť. Je to o sile, vytrvalosti, technike a koordinácii.

Čo t'a k tomu priviedlo?

Žiadny konkrétny dôvod som nemal. Jednoducho sa mi to zapáčilo, skúsil som to a baví ma to dodnes.

Ako dlho sa tomu venuješ?

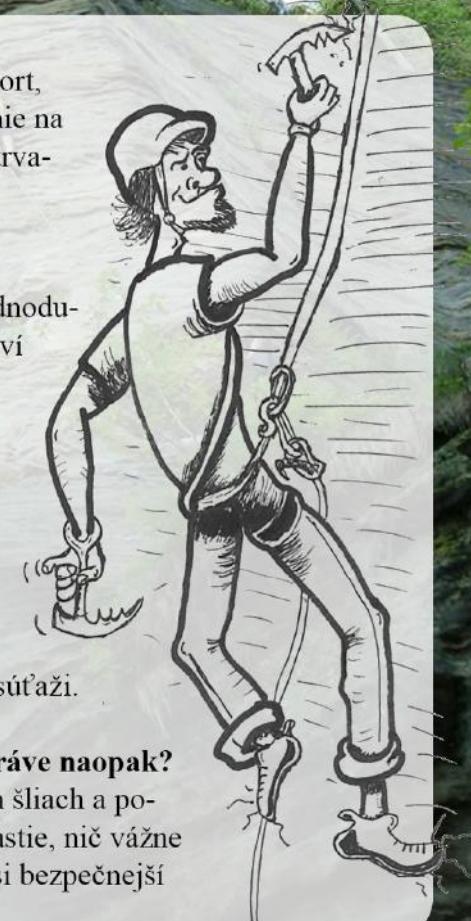
Budúci rok začínam desiatu sezónu.

Venuješ sa tomu aj súťažne?

Profesionálne, v zmysle, že by mi to zarábalo, nie, ale som v reprezentácii a občas sa ukážem aj na väčšej či menšej súťaži.

Zranenia sa ti vyhýbajú, alebo je to práve naopak?

Okrem natiahnutých svalov, natrhnutých šliach a po-praskaných pútok na prsoch sa mi, naštastie, nič vážne nestalo. Je to celkom bezpečný šport. Asi bezpečnejší ako futbal.

Je to finančne náročné?

Počiatočná investícia je pomerne veľká, keďže šetrí na veciach, na ktorých ti visí život, sa nedá a neoplati. Avšak je to zrovnatelné s akýmkoľvek masovým športom.

Čo by si odporučil ľuďom, ktorí by s tým tiež chceli začať?

Odporučil by som im začať s niekym, kto už lezie, pretože začiatky sú dosť ťažké. Rád poradím.

Prečo si sa rozhodol práve pre priemyslovku v Dubnici nad Váhom?

Bavila ma technika a práve priemyslovka sa mi javila ako najlepšia voľba.

Chcel by si po strednej škole získať prácu zahrňujúcu tvoj koníček, alebo pokračovať čisto vo svojom obore?

Nechávam tomu viac-menej voľný priebeh. Teraz je pre mňa prioritou prejsť do vyššieho ročníka a zmaturovať.

Chcel by si na záver niekomu podčakovať alebo niečo odkázať?

Chcel by som sa podčakovať predovšetkým rodičom a všetkým, ktorí ma podporujú.

Spracoval: Jakub Gavenda 4.E

Fotografie: Michal Mikušíneč 3.B

História očami Juraja Červenáka

Dňa 25.9.2018 som mal príležitosť naživo sa stretnúť so známym slovenským spisovateľom Jurajom Červenákom na besede v Ilave, kde rozprával o svojej kariére, začiatkoch i knižných výtvoroch. Jeho tvorba ohúrila mnohých čitateľov, a to nielen na Slovensku.

Svoj talent začal rozvíjať už za študentských čias zapájaním sa do súťaží, kde nabral mnoho skúseností. Svoje diela začal publikovať najskôr v Českej republike, kde našiel úspech u vydavateľov. Dnes spolupracuje aj so slovenskými vydavateľstvami a môže sa chváliť niekoľkými knižnými sériami – napríklad sériou o Černokňažníkovi, ktorá sa zaobrámytológiou starých Slovanov. Je to séria, kde si prídu na svoje najmä milovníci fantazijných príbehov. Nie je to však klasická fantázia v ríši elfov alebo trpaslíkov, miesto toho sa tu nachádzajú slovanskí bohovia.

Dalšou sériou kníh sú knihy o Bohatierovi alebo aj slávne historické detektívne romány z prostredia starých hradov, ktoré majú čitatelia možnosť navštíviť aj v súčasnosti. Výnimočnosť tohto autora spočíva v jeho dôkladnom štúdiu miesta, v ktorom sa odohráva dej. Najskôr si pozbiera užitočné informácie či povesti a následne pomocou nich spracúva príbeh. Je skvelé čítať nejaký dej na základe skutočne podložených udalostí. Rozširujeme si tak aj svoje obzory. Jeden z jeho historických príbehov bude možno

v budúcnosti spracovaný do ceľovečerného filmu. Je veľkým úspechom, keď sa autorovi sfilmuje jeho vlastné dielo.

Na besede sme mali možnosť klášť spisovateľovi otázky a príležitosť som využil aj ja. Moje otázky boli zamerané na začiatky jeho tvorby a na to, kedy a ako v sebe objavil literárny talent. Tvrďil, že na začiatku sa venoval poviedkam a odporučil to aj ľuďom, ktorí v sebe cítia potenciál. Keď človek napíše poviedku v rozmedzí niekoľko desiatok strán a neuspeje vo vydavateľstvách, nemrzí ho to toľko, ako keby trávil mnoho času písaním románov. Ďalšou vecou, čo ma osobne zaujímala, bolo to, či má niekedy obdobie, kedy mu ne-

prichádzajú nápady, čiže kedy nievie, čo má napísat. So skúsenosťami, ktoré nadobudol po napísaní toľkých kníh, s tým problém nemá. Zato na začiatku to šlo pomaly. Možno je to aj motivácia pre všetkých, ktorí by sa chceli niečomu podobnému venovať, aby sa nevzdávali a bojovali do konca.

Na záver besedy si mohli ľudia zakúpiť kníhy od Juraja Červenáka a taktiež si ich dať podpísť spolu s venovaním. Ja osobne som od spomínaného autora nečítal zatiaľ žiadnu knihu, ale rozhodne to chcem napraviť. Počul som len pozitívne reakcie od ľudí, ktorí sa už ponorili do riše jeho kníh. Som milovníkom fantazijných aj detektívnych príbehov a určite si nenechám ujsť tvorbu od slovenského spisovateľa. A čo vy?

DIABOL V ZRKADLE

*Školskému
časopisu STEM*

Spracoval: Matej Vrábel 4.E
Fotografie: Matej Vrábel 4.E

Nežné puto

*Kráčala tmavou ulicou,
len tiško spievala...
Svoje dieťa v náručí držala.
Nechcela ho opustiť,
no musela.
Neplač dieťa moje,
navždy budeš moje.*

40

*Utiekla,
no vrátila sa.
Svoje dieťa už viac nenašla.
Počula ho pláčuce,
obetovala preň svoje srdce.
Nežným hlasom zastonala...
Láska nikdy neprehráva.*

Dominika 3.C

Dlh

Ako každý deň, keď odzvonila druhá hodina, som odchádzal z práce domov. Odkýval som kolegovi Jimovi, ktorý na mňa zamával s netradičným elánom. Sadol som do auta, ktorým som sa odviezol domov, kde ma čakali manželka Maggie a moja šesťročná dcéra Ema. Odparkoval som a ešte pred tým, ako som vošiel dnu, vybral som poštu z poštovníka. Bola tam čistá biela obálka. Roztrhol som vrch a vybral z nej biely papier, na ktorom bolo napísané: „Dlh musí byť splatený, Miky!“

Volám sa Mike, ale správa mi nič nehovorila, tak som ju rovno zahodil do koša. Na druhý deň som otvoril poštovník znova a bola tam ďalšia obálka. Bolo v nej napísané: „Čas sa ti kráti tak, ako si ho skrátil ty mne!“ Bol som v šoku. Došlo mi to. Pred piatimi rokmi som usvedčil jedného kriminálnika na súde. Vďaka mne dostal päťročný trest. Niektory v tomto období ho museli pustiť. Ukrátil som ho o päť rokov života, teraz mi to chce oplatiť a... hádam by sa mi len nevyhrážal smrťou. Sadol som si na gauč a snažil sa zachovať si chladnú hlavu.

Maggie ma poslala na nákup. Celou cestou som sa obzeral okolo seba, či nenazriem niekoho povedomého. Muž, ktorého som dostal do väzenia, mal naposledy čierne vlasy a náušnicu v ľavom uchu, ak si dobre pamätam. Všetko bolo v poriadku, kým som si nevšimol, že akési tmavomodré auto sa za mnou drží už podozrivo dlho. Párkrát som odbocil, aby som ho striasol, ale stále bol nalepený na mne. Pridal som plyn, obzerajúc sa vzad, až som si v poslednej chvíli všimol ľudí na prechode pre chodcov. Len tak-tak som včas ubrzdiel. Ľudia na mňa nahnevane zamávali rukami. Odtiahol som okienko a ospravedlnil sa im. Pokračoval som v ceste, no už za mnou žiadne tmavomodré auto nebolo.

Večer som šiel spať s pootvoreným oknom, aby sa mi lepšie dýchalo. Zaspávalo sa mi v tú noc veľmi zle a ustavične som sa prehadzoval. Bol som doma iba ja a Ema, Maggie šla na večierok s kamarátkami. Mohlo byť už po polnoci, keď som vonku niečo začul. Vstal som a prikradol sa k oknu, no nič som tam nevidel. Zrazu som počul kroky vnútri. Duté rýchle kroky sa blížili k dverám izby. Načiahol som sa po nožnice, ktoré ležali na stolíku. Dvere sa vŕzgavo otvorili. Bola to len Ema. Vyďchol som si a odložil nožnice.

41

„Tati, nemôžem spáť. Sníval sa mi zlý sen,“ povedala.

Prišiel som k nej, objal ju, pobozkal na líc a povedal: „Môžeš spať tu, so mnou, súhlasíš?“

Vzal som ju a uložil na posteľ. Vtom niekto začal búchať na vchodové dvere. A ešte raz. Vonku poriadne fúkalo.

„Idem sa pozrieť, kto to je, ty zostaň tu, dobre?“ povedal som Eme a ona prikývla. Zišiel som o poschodie nižšie. Zobral som z kuchyne nôž. Buchot na dvere sa ozval znova. Načiahol som ľavú ruku, kúsok pootvoril dvere a zvyšok vyvalila osoba na druhom konci.

Dnu sa vteperila Maggie so slovami: „Brr, zima! Prepáč, že som t'a musela zobudíť, ale zabudla som si kľúče doma.“

„To je v poriadku,“ opäť som si vydýhol a schoval nôž na poličku tak, aby to Maggie nevidela.

Vyšiel som z dverí von a chvíľu som sa rozhliadal po tmavom okolí. Prázdnota. A vtom Maggie hlučne skríkla. Vybehol som za ňou tak rýchlo, ako sa len dalo. Stála v Eminej izbe. „Ema tu nie je!“ povedala vystrašene. Do tretice som si spokojne vydýhol a vysvetlil som jej to.

Na druhý deň som nemohol ísť do práce, zobrať som si voľno. Mal som veľa času, tak som šiel prezrieť internet. A bola to pravda, Bucka prepustili pred pár týždňami.

Odbila dvanásť hodina a vybral som sa po Emu do školy. Žiadne tmavo-modré auto som našťastie nevidel. Odparkoval som pri chodníku a čakal. Po chvíli Ema nasadla a podala mi malú krabičku.

„Čo to je?“ spýtal som sa jej.

„Nejaký ujo mi povedal, aby som ti to dala,“ odvetila.

„Aký ujo?“

„Neviem, nejaký ujo.“

Otvoril som krabičku. Bol v nej useknutý prst.

„A ešte ma aj počmáral fixkou, tu na prste. Škaredý ujo.“

„Ako vyzerá? Mal čierne vlasy a náušnicu v ľavom uchu?“

„Neviem, mal čapicu. Podŕme už domov.“

Doma som si našiel v schránke ďalšiu poštu. Bola tam adresa miestneho parku, čas stretnutia a doplnok: „Len ty a ja, žiadni policajti, inak to nedopadne dobre!“ a tiež smajlík, ktorý žmurmá. Policajtov som naozaj nechcel riskovať. Nevedel som, čoho je Buck schopný.

Prišiel som do parku o niekoľko hodín skôr, aby som sa uistil, že uvidím

ja prichádzať jeho a nie on mňa. V centre parku je studňa, ku ktorej viedie len jedna cesta. Popri ceste je veľa stromov. Za jeden som sa schoval a čakal. Bol už večer, nikto iný tam neboli. Začul som kroky. Ako som sa skrýval za mohutným gaštanom, po mojej ľavici sa na ceste objavil muž v čiernej maske, vykračujúc si k fontáne. Ani chvíľu som neváhal a skočil po ňom. Zvalil som ho na zem a začal päťou udierať do tváre kričiac: „Tak ty sa budeš vyhrázať mojej dcére?! To teda nie, to..!“

„Prestaň... stoj..., prestáň, Mike!“ povedal bezbranný muž. Prestal som udierať.

„To som ja, Jim!“

Dal som mu dole masku a bol to naozaj on.

„Čo to, dofrasa, Jim, čo to, sakra, robíš?“ spýtal som sa ho a pomaly sa začal stavať na nohy.

„Len som...“ Jim sa snažil polapíť dych, „len som... ti chcel odplatiť ten žart, čo si mi..., čo si mi predtým spravil.“

„Aký žart?“

„Nepamätaš? Čo si si zo mňa vystrelil a zavolať si mi v mene šéfa ohľadom tej medi, ktorá chýba v sklage. Vtedy si ma vyľakal k smrti. Chcel som ti to oplatíť, ty degeš!“

„Ty si blázon! Ale toto je trošku moc, nemyslíš?! Aspoň ten prst v krabičke si si mohol odpustiť...“

„Aký prst v krabičke? Žiadnu krabičku som ti neposielal.“

Strojníctvo je fuška!

Učiť sa teóriu? Máme predsa dôležitejšie veci na práci! Tretiak Matúš to počas písomky zo strojnictva naozaj svojským spôsobom vysvetlil paní učiteľke. Ktohovie, akú známku dostal. No, posúdte sami.

Áno, paní učiteľko, je to fakt,
že som verejne mohol byť ťažký.
Učil mi nedeľa, vedomosti nenosím,
radšej doma v posteli len nosím.
Chcel by som mať jednosku, in ~~mi~~ nedeľa rábaje,
vole ~~te~~ by so lepšie, aby odovzdával ~~prázne~~ prázne papier.

Moje vedomosti mi sedia brieda,
ab by som ich mal opísať kartami, som len briežka brieda.
To čo už, v písomky guliu dosťaním,
nevím, a to takýmto štýlom v živote dosťadím.
Zamysiel sa bude ~~ale~~ briežka,
nech v budúcnosti karabam viač nei na suchý dleba.
Paní učiteľko, vysoké dobra osoba,
keď vysvetľujete nášivo, ja nevinnam, som ~~ale~~ ~~ale~~

Domáce úlohy mi neobávam, rým vásu mámu, niečo miš miči, rreuchom,
nevím čo sa to robi, moju deň, prečia mi neúčin, tvr rehusím.

Báničku ~~ale~~ mi ji ráce a mič mor, pôrkav aj tak ~~ale~~ budem mor,
chcel by som vásu pri hore opravovaní písomiek. Nročku ~~ale~~ potesenia dať.
Svetku, milu a usmievavú paní ~~ale~~ učiteľku malito

od Matúša Čugu z 3.

44

Učiteľská inzercia

Doučím za akciovú cenu. Dvoch za cenu jedného.

Vymením pedagogický optimizmus za starší Favorit.

Pedagóg s 30-ročnou praxou vyškolí protiteroristické komando.

Vyrábam vúdú postavičky s vymeniteľnou hlavičkou ministra školstva.

8				9	5			1
	1	5		8	2		6	
			1					
	7	8			1	4		9
	2		3	5	9		8	
1		9	8			6	3	
				3				
	3		2	4		9	7	
4			9	6				5

4	2	7			9			
8	7	1	4			8		7
						7	5	8
7	6		8		4		5	
8	9	5	6	3				
6			3				9	6
				7	1		7	5
	4				6			

Viete, kedy je človeku najlepšie samému?

Ked' dedí.

Skupinka profesorov je pozvaná na let lietadlom. Po tom, ako sa usadili, bolo im povedané, že lietadlo je skonštruované ich študentmi. Všetci až na jedného vstali a v panike vystúpili. Profesora, ktorý ostal, sa spýtali: „Prečo ste ostali sediet?“ „Verím svojim študentom. Ked'že ich poznám, môžem vás uistiť, že tento šrot ani nenaštartuje.“

45

Čo je to časopriestor?

Ked' majster povie robotníkom: „Budeťte kopať kanál odtiaľto až dozajtra.“

„Pán doktor, rada by som dala svojho manžela k vám na psychiatriu.“

„A to už prečo?“

„Pretože vždy, ked' príde domov z práce, napustí si plnú vaňu vody.“

„Tak je iba príliš čistotný.“

„Ale on si tam dá veľa pení.“

„Vychutnáva si to.“

„Ale on sa tam hra s kačičkou.“

„Tak je trochu detinský.“

„Ale to je moja kačička!“

46

			8			4	3
9	3		1	4		2	
7				3	4	8	
2	9		7	5		6	1
	3	5	1				2
	8		2	5		9	6
		9					
3	5			7			

„Jean, podajte mi pušku, ideme na ryby!“

„A nebolo by lepšie vziať prút?“

„Vy si myslíte, že keď sa budem vyhŕávať rybárovi prútom, že mi nejakú rybu dá?“

„Vy si myslíte, že keď sa budem vyhŕávať rybárovi prútom, že mi nejakú rybu dá?“

„Povedal si doma, že si dostal päťku z matematiky?“ pýta sa učiteľka Jožka.

„Povedal.“

„A čo rodičia? Čo hovorili?“

„Nič. Neboli doma.“

Zdroje: www.funny.sk
www.websudoku.com

Viete, prečo nesie policajt 30 plechoviek a dvere?

Pretože si šéf objednal 30 plechoviek fazule a k tomu niečo na otváranie!

Môže si anarchistu sám sebe rozkázať?

Môže, ale nesmie sa poslúchnuť.

Zvieratá hrajú futbalový zápas.

Hrá tam stonožka, jež, klokan, zajac ...

Hra začala a stonožky stále nikde.

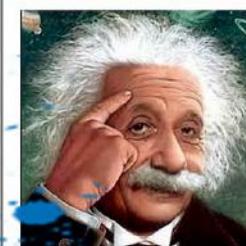
Ubehne jedna hodina, druhá, tretia, až sa stonožka objavi.

Nahnevaný medved' sa jej pýta: „Kde si bola?!“

Stonožka: „Obúvala som si kopačky.“

47

STU SLOVENSKÁ TECHNICKÁ UNIVERZITA V BRATISLAVI
 MATERIÁLOVOTECHNOLOGICKÁ FAKULTA SO SÍDLOM V TRNAVE
 MTF VÝUČBOVÉ STREDISKO DUBNICA NAD VÁHOM

PRIJÍMANIE PRIHLÁŠOK NA BC. ŠTÚDIUM

V 1. PRIJÍMACOM KOLE:

DO 31.03.2019

kvalitné
a bezplatné
štúdium ✓

ŠTUDIJNÉ PROGRAMY:

- APLIKOVANÁ INFORMATIKA A AUTOMATIZÁCIA V PRIEMYSEL
- VÝROBNÉ TECHNOLÓGIE A VÝROBNÝ Manažment
- PRIEMYSELNÉ Manažérstvo
- PERSONÁLNA PRÁCA V PRIEMYSELNOM PODNIKU
- Počítačová podpora výrobných technológií
- MECHATRONIKA V TECHNOLOGICKÝCH ZARIADENIACH
- INTEGROVANÁ BEZPEČNOSŤ
- MATERIÁLOVÉ INŽINIERSTVO
- VÝROBNÉ TECHNOLÓGIE
- VÝROBNÉ ZARIADENIA A SYSTÉMY
- KVALITA PRODUKCIJE

WWW.MTF.STUBA.SK, 0918 646 064